
NATTVAKAN

Medlemskrift för HFK

HFK

ÅRG.9

NR 2

1995

HUDIKSVALLSREGIONENS FÅGELKLUBB

Nattvakan

utges av Hudiksvallsregionens fågelklubb (HFK). Tidningen utkommer med två nummer årligen och erhålles av samtliga medlemmar i HFK. Årsavgiften för medlemskap är för närvarande 40 kronor och insättes på pg 88 94 30 - 5.

Hudiksvallsregionens fågelklubb

är lokalklubb till Gävleborgs Läns Ornitologiska Förening (GLOF). Medlemskap i HFK är dock oberoende av medlemskap i GLOF. HFK:s verksamhetsområde utgörs av Hudiksvalls och Nordanstigs kommuner.

Lokalklubben har till syfte att samla och stimulera intresset för fågelfaunan och skyddet av fågelmiljön i Hudiksvalls och Nordanstigs kommuner. Dessutom skall föreningen verka för att sprida kunskap i fågelfrågor genom kursverksamhet och exkursioner. Föreningen skall vara ett forum där medlemmarna inspirerar och informerar varandra. En viktig uppgift för föreningen är att vara drivande i vissa frågor med anknytning till fågelskydd.

Styrelse

Ordförande

Mats Axbrink
Blockvägen 34B
824 34 HUDIKSVALL
Tel: 0650/963 87

Vice ordförande

Owe Nygren
Bringstavägen 16
820 75 HARMÅNGER
Tel: 0652/300 22

Sekreterare

Sven Carlberg
Mikjenåset
820 65 FORSA
Tel: 0650/260 49

Kassör

Lars-Göran Lindström
Slättvägen 13
824 40 HUDIKSVALL
Tel: 0650/141 21

Övrig ledamot

Bo Fagerström
Åsgatan 3
824 42 Hudiksvall
Tel: 0650/59 51 58

Suppleant

Lars Norman
Kyrkvägen 18
820 77 GNARP
Tel: 0652/205 86

Suppleant

Björn Sellin
Varvsgatan 3A
824 32 HUDIKSVALL
Tel: 0650/999 06

Innehåll 2/95

Intressanta observationer 3

Mats Axbrink

Magnus Johansson 1964-95 5

Bo Fagerström

Rävar förstör för fjällgässen 6

Ornskarpen Strömsbruk, 10 juni 7

Owe Nygren

Fågeltävling 8

Lars Göran Lindström

Fågelskådning ur fåglars perspektiv 9

Owe Nygren

En vecka på Landsort 10

Pontus Lundberg

Lyckad Upplandstripp 11

Mats Axbrink

Lindefallet Valborg -95 13

Lars Göran Lindström

Program 15

Höst och vinter

*Framsida: Stensfalk
Foto: Bo Silwer*

Intressanta observationer

Mats Axbrink

VÅREN 1995 KOMMER NOG AV MÅNGA ATT KOMMAS IHÅG FÖR de många väderomslagen. Det första kom kring 20 april och torde vara ganska normalt. Sedan inträffade dock ett nytt snöoväder vid Valborg med flera decimeter tjock snö och 5 minusgrader. Det tog nog knäcken på många fåglar. Nu var det inte slut med det utan ännu ett kom 14 maj med hård nordvind och blötsnö.

Massdöd

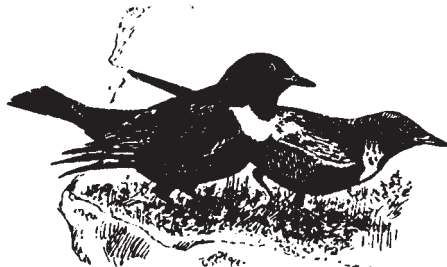
Det är inte speciellt lätt att hitta litteratur om vad som händer med fåglarna när det blir extremt väder. Det är dock viktigt att komma ihåg att det är mattilgången (energin) som är avgörande om fåglarna ska överleva eller ej. Temperaturen i sig tycks spela mindre roll. Typiskt var därför att de fåglar som hittades döda kring första maj var insektsätare som rödhake, järnsparv och stenskvätta. Medan fröätare som bofink, bergfink och mesar klarade sig bra. Det var många fågelvänner som formligen vråkte ut fågelfrö i samband med snöfallen. Många fåglar klarade säkert livhanken på grund av detta, men insektsätarna stod inte att rädda. Det enda sättet var att skotta upp någon barfläck som fåglarna kunde söka föda på.

Hur många rödhakar dog då? Ja, eftersom det i vanliga fall är svårt att hitta döda djur i naturen och det nu hittades vid de flesta gårdar så torde dödligheten varit mycket stor, troligen mer än 50 %. Höstens ringmärkning kan kanske ge besked? Det sista snöfallet i mitten av maj invercade nog mest på häckningar och långflyttande insektsätare. Vid det tillfället hade arter som flugsnappare, lövsångare och rödstjärt kommit i relativt stora mängder och det verkar ha varit viss dödlighet även bland dessa, då bland annat småfågelholkarna var sämre besatta än vanligt. Häckningar av storspov, tofsvipa, sädesärla och mesar blev försenad flera veckor.

Goda observationsförutsättningar

För oss fågelintresserade gav bakslagen fantastiska tillfällen till observationer, småfåglarna koncentrerades till små ytor och drog till sig rovfåglar. Mängden bergfink var enorm och gladde många som kunde närstudera denna art. Bland lite ovanligare fåglar som visade upp sig kan nämnas hämpling, vinterhämpling, ortolansparv, trädlärka och framförallt lappsparv och ringtrast. Lappsparven brukar ju vara svår att få kontakt med, men nu kunde dessa oerhört granna fåglar ses i hundratals och ofta bara på något 10-

tals meters avstånd. Av ringtrast har åtminstone 5-6 fynd rapporterats, vilket är långt fler än normalt.

Tranor i mängd

Artikeln om tranor i Nattvakan 1-95 föranledde många att åka ut och bese tranområdena i Hög. Vi som räknade lite mer systematiskt kom upp till max-summan 1250 ex i sista veckan i april. Totalt passerade säkert flera tusen tranor området under våren, detta torde göra Hög till det näst viktigaste rastområdet i Sverige under vårflytten.

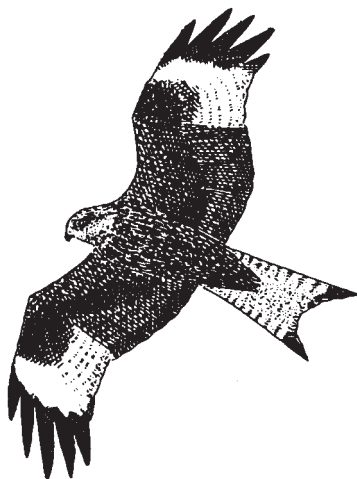
De intensiva studierna i området kring Hög gav åtskilliga andra trevliga observationer. En flock om 11 fjällgäss kom tidigt till området. Två pilgrimsfalkar och framför allt en glada utgjorde toppen av de hundratals rovfåglar som passerade området.

Andra rariteter

De få gånger fjällpipare visar sig hos oss brukar vara vid väderbakslag i mitten av maj. Lyckliga var därför de som kunde bese en mindre flock i Gnarp vid det sista snöfallet. Brunglada rapporterades från Bjuråker och mindre sångsvan från Rogsta. Ytterligare fjällgäss sågs också, bl a två ex i Enånger. Lundsångare hördes med flera ex på Bålsön.

Häckningar

Sorktillgången såg ut att vara god under våren, men efter snöfallen tycks dessa ha försvunnit och ugglehäckningarna var mycket fåtaliga, liksom häckningar av ormråk. Bland småfåglarna tycks häckningarna varit få, men de som överlevt våren verkade ha god framgång. Även i skärgården var häckningarna lyckade.

Sällsynta sommarfåglar

Nattsångarna förekom i relativt liten omfattning, men som vanligt hördes de flesta arter; busksångare i Hudiksvall, flodsångare i Delsbo, kornknarr i Bjuråker och vaktel i Norrbo kan nämnas. Vakteln hördes senare på eftersommaren också i Bergsjö och Harmånger.

I övrigt brukar ju sommaren sällan bjuda på några överraskningar men i år kan i alla fall tre sådana noteras. Under ringmärkning i Hudiksvallsfjärden kunde två stycken kentska tärnor ses i mitten av juni. En svartpannad törnskata sågs i Näsviken under några dagar i juli och någon dag senare sträckte en storlabb söderut i Enångers ytterskärgård.

Magnus Johansson

1964-1995

Bo Fagerström

Foto: Bo Fagerström

FÖRSTA GÅNGEN JAG träffade Magnus var en sådan där dag som man aldrig glömmer. Det var tidigt på våren 1984 och havet låg nästan helt öppet utanför Hornslandet. Solen glittrade i vatt-

net och sjöfåglarna hade börjat samla sig för den stora flyttningen mot norr. En sådan dag måste man bara ut! Jag hade förmånen att vara barnledig och följaktligen tog jag min då ettårige son på ryggen och

vandrade ut förbi Hölick och Själhällorna mot Hornslandsudde. Numer kan jag aldrig vandra den sträckan utan att få Magnus i mina tankar - så starkt förknippas jag platser som Hölick, Själhällorna, Kuggören och Hörneudde med just Magnus.

Sålunda kommer jag vandrande över klipporna vid Själhällorna, släpande på son, tubkikare och ryggsäck. Döm om min förvåning då jag därute finner en skådare med tubkikare redan på plats på "min" favoritlokal! Och dessutom en skådare från stan som jag inte känner!

Detta var första mötet med Magnus och början på en otroligt givande bekantskap och en vänskap som jag kommer att bära med mig genom hela livet, trots att Magnus nu har lämnat oss. En elakartad hudtumör ändade Magnus bana den 26 mars i år.

Som alla läsare av Nattvakan för länge sedan har insett, har Magnus betytt oerhört mycket för denna tidning och för hela Hudiksvalls Fågelklubb. Magnus hade en sådan fantastisk talang både när det gällde att skriva själv och när det handlade om

att entusiasmera andra. Det förstnämnda fick jag flera fina exempel på under mina nästan två år utomlands. Varje gång jag då fick brev från Magnus var något av en högtidsstund som delades av hela familjen.

Magnus tyckte dessutom ha ett särskilt fint förhållande till barn och ungdomar, inte minst mina egna två söner. Jag vet att de såg upp till Magnus som en riktig kompis och en förebild när det gällde verkligt kamratskap.

Klubben har också beslutat, naturligtvis i samråd med Magnus föräldrar och fästmo, Catharina, att de pengar som insamlades i samband med begravningen skall avsättas i en fond och att dessa medel skall användas för att stimulera och stödja barn- och ungdomsverksamheten inom klubben. Vi är övertygade om att detta är ett syfte helt i den anda Magnus själv personifierade med sin värme, kamratlighet och klar-synthet.

Magnus! Jag kommer alltid att tänka på dig när jag vandrar ut mot Hornslandsudde. Vi glömmar dig aldrig! □

Vävar förstör för fjällgässen

Fjällgässen har ju blivit en riktig Hudiksvallsfågel, då allt fler rastar vid Lillfjärden och Tunasjön under vår- och höstflytten. Under hösten -94 rekordartade 10 gamla och 15 årsungar. Det var rekord i antalet ungar som fördelade sig på fyra skilda kul-lar.

Inför hösten -95 bespetsade vi oss på att få se ytterligare ungfåglar som var födda bland de lappländska fjällsjöarna. Så blev det dock inte. Visserligen var de 19 gamla gäss som sågs, ett rekord i sig, men inte en

enda unge blev född i år. Varför?

Redan i juli fick vi rapporter från fjällgåsprojektets ledare Lambert von Essen att det såg dåligt ut på häckningsfronten. Den mycket kyliga försommaren i fjällen gjorde att isen låg kvar på sjöar där gässen häckar. Boet läggs på små holmar som skydd mot predatorer. Men i år var det en enkel match för rödrävar att plundra bona. Även flera omläggningar misslyckades.

Vi får hoppas på ett mer lyckosamt 1996.

Ornskärpen, Strömsbruk den 10 juni

TRE TAPPRA VAR VI denna tidiga morgon. Promenaden efter Harmångersån ner mot havet

gav som vanligt ett antal observationer av en mängd olika sångare och småfåglar. Bl a hördes och sågs härmsångare, lövsångare, grön- och trädgårdssångare. I den grunda viken närmare havet hördes och sågs ett antal olika vadare bland annat gluttsnäppa, rödbena och mindre strandpipare. Vid havet riggade vi upp våra tubkikare och noterade ett antal olika

sjöfåglar som svätra, ejder, små- och stor-skrake, vigg storlom, knipor m fl.

Men var fanns svarttärnan? Tre år i rad

har denna eleganta tärna observerats, dock endast en individ. Plötsligt dök den upp i sin typiska flykt, nästan skrattnåsligt, då och då med tvära kast, med svart kropp och blågrå vingar. Fjärde året i rad- vi undrade allt varifrån den kom och hur den hittat hit.

På hemvägen passerade vi två fiskgjusbon och konstaterade att häckning var på gång.

Två slagfalkar satt i närheten av en flygbas och tittade på det nya JAS-planet som just startade. Med efterbrännarna tända dånade planet upp mot himlen och försvann. Jag önskar, sa den ena slagfalken,

att jag kunde lyfta som den där, flygande upp i luften med 200 km/h med ett fruktansvärt dån. Om din mage var i samma kondition som den där, sa hans vän, skulle du förmodligen kunna.

EILAT- Fåglar och snorkling/dykning

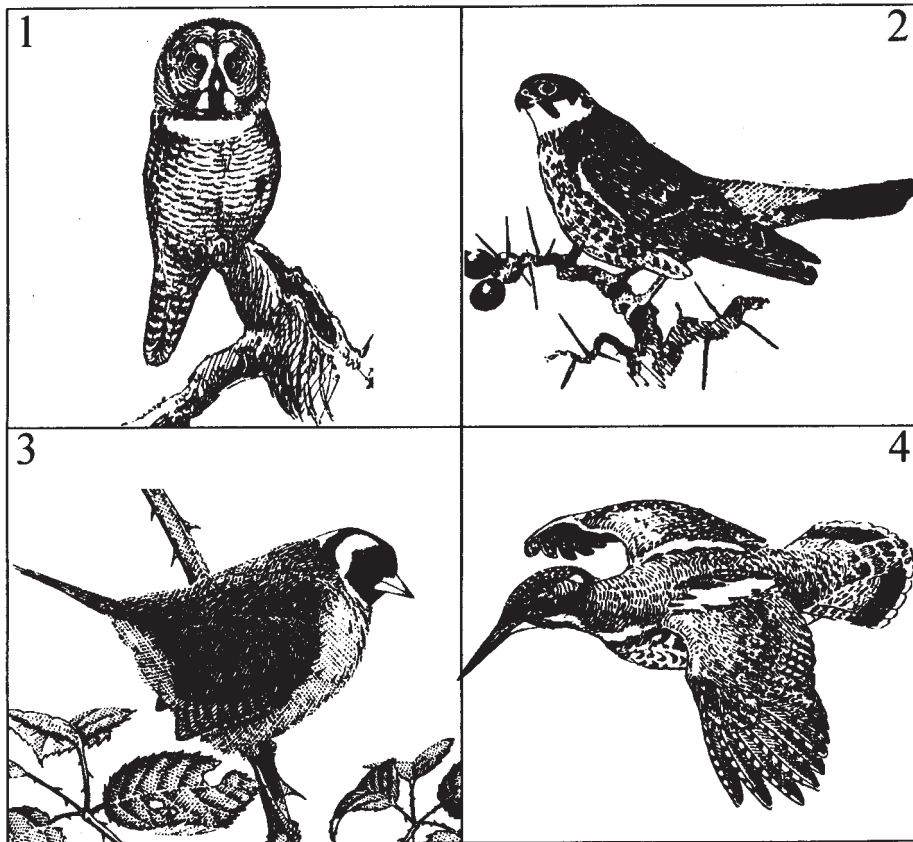
Vi är några stycken som funderar på en resa till Eilat, förslagsvis v 10 1996. Avresan sker förmodligen tisdag v 10 med återkomst nästkommande tisdag eftersom vi tänkt utnyttja charter.

Är du intresserad kontakta undertecknad, snarast, eftersom charterresorna börjar bli fulltecknade.

Owe Nygren 0652/300 22

fågeltävling

Varje teckning är sammansatt av två olika arter, huvudet från den ena och kroppen från den andra arten. Det gäller att identifiera båda arterna på varje bild, sammanlagt 8 olika fåglar. En del är rätt svåra, men med hjälp av en fågelbok går det nog att komma fram till rätt lösning. Skicka ditt svar till Lars Göran Lindström, Slättervägen 13, 824 40 Hudiksvall. Först öppnade rätta svar ger en fågelbok i pris.

fågelskådning ur fåglars perspektiv

Owe Nygren

Art: Homo sapiens sapiens
ssp fågelskådare

Plats: Gnarps masugn

Datum: 24 maj 1995

Tid: Sen morgon

Skådare: Två grå flugsnappare

Rapport: Det här är en del av Nord-anstig som besöks regelbundet under våren, speciellt av fågelskådare. Området är ett naturreservat efter kusten, där vi fåglar normalt ej skall störas av besvärande människor.

Tidigt på morgonen var vi som normalt ute och flög i skogen och letade efter mat, när vi plötsligt blev varse två människor som förföljde oss springande snabbt mellan träd och buskar. För att undkomma dessa besvärande människor flög vi snabbt genom skogen och pustade sedan ut på en tallkvist mitt ovanför en bil. Människorna hann upp oss och vi lät dem studera oss och samtyckte med dem att vi ej var sv/v flugsnapparhonor. De var lätta att urskilja

från andra av deras art, på grund av deras beteende: smygande rörelser, kikarför-sedda, plötsligt rusande iväg när de observerade något som bar fjädrar. Inuti bilen observerade vi många fågelböcker, bandspelare och kartor. De gjorde också konstiga ljud som vi antog skulle likna ljud från vår art. Vi noterade också att de ideligen diskuterade vårt privatliv och fällde kommentarer om vår närvaro. Vår bedömning är dock att de är seriösa fågelskådare och inte bara kryssare.

Detaljerad beskrivning:

Övre delen: En hade en gul huvudbonad, den andre grått hår uttunnat i mitten.

Kläder: Grönaktiga, skrynkliga och rätt så nersmutsade.

Mjukdelar: Skärt skinn med håriga armar och ben.

(Fritt översatt från engelskan ur The babblers: Botswana Bird Societys fågel-tidskrift)

En vecka på Landsort

Pontus Lundberg

EN MULEN DAG I JULI. Inte en sträckande fågel, inte en rörelse i buskagen, bara gårdagens fåglar på Norrlandssvararen och kompisarna på semester.

Men mitt i eländet kom brevbäraren och lade en ny "Vår fågelvärld" i postlådan. Jag satte mig tillrätta i soffan och bläddrade igenom tidningen. En liten artikel fångade mitt intresse: Ringmärkningskurs på Landsort.

Tre veckor senare stod tuben, jag och ett dussin andra kursdeltagare, fulla av förväntan, på båten Jungfrun som skulle ta oss ut till den avlånga ön i Stockholms södra skärgård.

Resan kantades av små skarvfyllda kobbar, dykarflaggor och kustbevakningens båtar med vinkande besättning och vi visste nog redan att veckan på Landsort skulle bli en solskenshistoria.

Väl uppe vid stationen och med lite sparrisoppa i magen tog jag och en annan fjortonåring-Jonas-vår första tur runt ön för att bekanta oss med arterna och omgivningen. Men vår promenad blev aningen begränsad på grund av de stora militära skyddsområdena som ej fick beträdas. Hela öns undre skikt var perforerat av militärens enorma tunnelsystem som sades skulle vara till hjälp i en krigssituation.

Varje morgon mellan 5 och 10-draget märkte vi fågel. Vi fick lära oss hur man åldersbestämmer, könsbestämmer, utdelar ruggningspoäng, blåser fett etc men att bli fullärd på en vecka visste ju både vi och ledarna var omöjligt, speciellt på de fåglar vi märkte. Årtsångare, härmsångare, törnsångare, trädgårdssångare, rörsångare och sävsångare utgjorde merparten av arterna, men också koltrast, törnskata, entita och grönfink hade en förmåga att fastna i slöjneten. Ledarna sa också att en vanlig dag i månadsskiftet september-oktober kunde en handfull rara arter som videsångare, brunsångare, taigasångare och kungsfågel-sångare märkas, men när en tallita visade sig på ön gick telefonerna varma hos Nynäshamnsskådarna.

Kvällarna spenderade Jonas och jag med att försöka hitta höksångaren som sades uppehålla sig på öns norra sida, men utan resultat. En juvenil spovsnäppa kunde dock kryssas.

Veckan på Landsort led mot sitt slut och kursdeltagarna, inklusive mig själv, hade nog lärt sig en del-trots att ledarna snackade skånska. Jag for hemåt, glad i hågen, med en spovsnäppa i anteckningsblocket, ett erbjudande att få komma tillbaka i månadsskiftet september-oktober och kunskaper om hur man ringmärker en fågel.

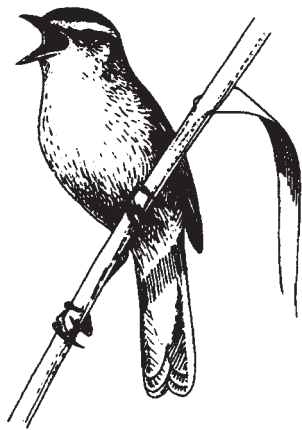
Lyckad Upplandstripp

Mats Axbrink

I BÖRJAN AV JUNI (9-10) VAR VI 6 STYCKEN som styrde kosan söderut för att i huvudsak kolla upp nattsångarfronten i norra Uppland.

Tämnaren

Vi lämnade Hudiksvall klockan 19.00 och bara två timmar senare var vi vid sjön Tämnaren. Norr om sjön började vi vid ett ställe där busksångare skulle ha hörts.

Vi kunde genast höra en flodsångare, en kärrsångare och flera rosenfinkar och gräshoppssångare. Rördrom tutade utifrån sjön.

Då vi inte fick höra busksångaren beslöt vi att återvända igen senare under natten.

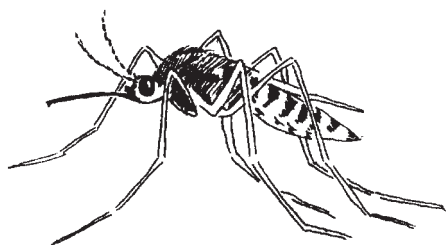
Tämnaren är en stor sjö och till viss del svåråtkomlig. Istället för att ta oss ner till sjön åkte vi runt den och lyssnade av omgivningarna. Utbytet var gott med bl a jagande hornuggla, vattenrall, 5 tutande rördrommar, spelande kornknarr och många gräshoppssångare och näktergalar. Vid midnatt var vi tillbaka på busksångarstället och nu fick vi njuta av dess sköna sång i den ljumma försommarnatten.

Vendelsjön och Filmsjön

Då sommarnatten är kort gäller det att ta sig vidare snabbt om man skall få fullt utbyte. Vi valde att åka österut och åkte först den krokiga, men vackra, vägen öster om Vendelsjön. Vid denna sjö hördes kärrsångare, rördrom och gräshoppssångare igen, men framförallt slogs vi av kören av näktergalar längs sjöns stränder. I vassarna hördes givetvis säv- och rörsångare.

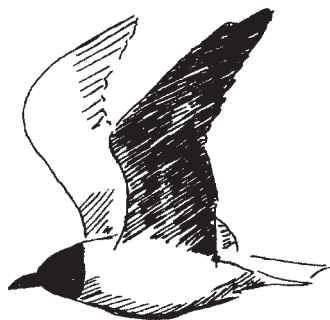
Kring Dannemora finns en hel del småvatten och för oss norrlänningar prunkande ädellövsskogar. När vi nådde området hade morgonkonserten kommit igång med bl a törnsångare i mängd. Några nattsångare fortsatte dock att spela, bl a två små-

fläckiga sumphönor, en kornknarr och en rördrom. I ett mindre vassbälte hörde vi en skum Locustella, troligen var det en gräshoppsångare även om en del talade för den sällsynta vassångaren. Besöket vid Filmsjöns fågeltorn var delvis en besvikelse då man nu knappt ser sjön på grund av all vegetation. Den vanligaste arten vid sjön var mygg (!), vilket gjorde att vi bestämde oss för att dra mot Hållnäs-kusten där det säkert skulle vara färre mygg.

Hållnäs och Ledskär

Väl framme vid kusten var samtliga deltagare mycket sömniga och därför vidtog någon timmes sömn i bilarna. Vid sextiden spankulerade vi ut ur bilarna, men trots att två kärrsångare sjöng ivrigt längs strandkanten så dominerades bilden av miljon-tals mygg som effektivt tvingade in oss i bilarna igen.

Morgonen ägnades istället åt de fantastiska strandängarna vid Ledskär. I detta område blir man sällan besviken och det blev vi inte heller denna gång. En svarttärna upptäcktes rätt så omgående och från tornet kollade vi in 10-talet hägrar och skrântärnor samt åtta, skedand och två stycken 2K dvärgmåsar. Bland rovfåglarna så kunde vi njuta av fyra olika havsörnar i olika åldrar från fjolåring till adult, lärkfalk, brun kärrhök och glädjande nog ängshöksparet.

Hemfärd

På vägen hem stannade ena gänget vid Ålsjön och såg bl a flera årtor och en flock med lärkfalkar. Den andra gruppen for till Hudiksvall för att lyssna på den busksångare som under juni sjöng nedanför gymnasiet.

Lindedefallet

valborg -95

Lars Göran Lindström

KLOCKRADION SLÅR PÅ, musiken dånar, jag tror inte det är sant att klockan redan är 4 på morgonen. Det är idag som jag skall vara ledare för exkursionen till Lindedefallet där vi skall studera odlingslandskapets fåglar. Och igår som det snöade för fullt. Hur ser det ut idag då? Jag stiger upp och går fram till fönstret och drar upp persiennerna. Det lyser alldeles vitt ute och träden ser ut som på det vackraste vykort från februari, alldeles snötyngda. Man kan inte tro att det är Valborgsmässoafton. Idag behövs en rejäl matsäck med mycket varm choklad och flera smörgåsar. Det blir nog inte många som följer med idag.

Mats kommer förbi och hämtar mig med bilen och vi åker söderut. I Iggesund står Kersti och väntar på E 4:an, nedanför slagberget. Ju längre söderut vi kommer desto mer snö blir det. I Enånger ansluter sig Henrik, min ärade elev från Iggesund-

skolan.

Vid Lindegrillen står Stefan och Åsa och väntar i kylan. Vi är faktiskt sex stycken som trotsat vintervädret eller kanske vi skall säga åtta för Åsa är i åttonde månaden och bär på tvillingar. Alla åldrar är representerade, från ännu inte födda till pensionsåldern.

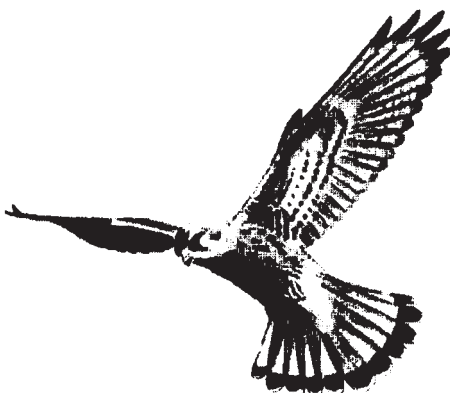
Vi åker över på östra sidan av E 4 och ställer bilarna efter en skogsbilväg. Sedan

börjar snöpulsningen.

På vissa ställen är snötäcket 40 cm djupt.

Det har varit en kall natt så det har bildats en skorpa på ytan men inte så mycket så att det bär att gå på.

Vi turas om att gå först och spåra. Solen skiner och den börjar faktiskt att värma lite grand när vi går efter en liten väg i skogen.

Vi hör någon enstaka rödhake och gransångare, som nog har det ganska besvärligt, men annars är det ganska tyst omkring oss.

En stunds fikapaus i en glänta med so-

len i ansiktet gör att alla känner sig vid ganska gott mod. När vi lämnar skogen och kommer ut till jordbrukslandskapet ser vi ett gäng storspovar födosöka på ett område där det är lite mindre snö. Två ormråkar, som seglar över skogsbrynet, upptäcker vi också. Drygt en månad senare var vi dit och hittade deras bo. Vid en lada gjorde vi ett nytt stopp och då fick vi se en havsörn under ett kort ögonblick. På väg

tillbaka såg vi också två tornfalk, några tranor och en stor flock med tofsvipor som stod och kurade i det bistra vädret. Ett tjugotal sädgäss och en blå kärnhök sträckte också förbi.

Efter att ha pulsat 5 km i snön var vi tillbaka vid bilarna, nöjda för vi tyckte att vi gjort en ganska bra prestation och dessutom hade vi trots allt fått se en del fåglar. □

kommunalråd ringde 071-samtal

071-samtal kan få fantasin att skena iväg. Extra suspekta anses sådana samtal om de rings av ett kommunalråd på en av kommunens mobiltelefoner.

Det har de grävande journalisterna på tidningen Hallandsposten fått erfara.

I en kåserande artikel i onsdagens utgåva medger tidningen, med skammens rodnad på sina kinder, att man misstänkte kommunalrådet Willy Strömblad i Hylte för att ringa sexsamtal från den kommunala mobiltelefonen som han har tillgång till.

Tidningen kom över telefonräkningarna

och noterade att över hälften av kommunalrådets mobiltelefonsamtal gick till ett 071-nummer.

Abbonemanginnehavarens namn, Club 300, dämpade knappast den grävande reporterns högt spända förväntningar på vilka avslöjande som komma skulle.

Dock rann hela "sexskandalen" ut i sanden, när kommunalrådet blev uppringt och fick förklara sig.

Club 300 är en ornitologcentral dit man rapporterar sällsynta fåglar. Strömblad är en passionerad fågelskådare och ordförande i en ornitologförening.

Saxat ur HT 950706.

bromsvallsberget skyddat

Under året kunde äntligen den unika gran-skogen vid Bromsvallsberget skyddas. Området ligger ca 5 km söder om Ilsbo och det är främst de många ovanligare vedsvamparna som motiverat ett skydd. Vid Bromsvallsberget har dock även ovanliga

fågelarter observerats. Under 1994 konstaterades häckning av tretåig hackspett och det har även sjungit mindre flugsnappare här. Besök rekommenderas alltså även för den som inte är kryptoganspecialist.

Utflyktsprogram

höst och vinter

Samlingsplats där inte något annat står angivet är vid Lillfjärdens utfodringsplats.

World Birdwatch Day 7/10

Samling: 05.30
Ansvarig: Mats Axbrink

Världsfågelskådningsdagen har nu blivit en tradition. Vi åker ut till Hornslandet och kollar fågelsträcket. Vädret får avgöra om det blir tättingsträcket på Hölick eller sjöfågelsträcket vid Hörneudde som blir dagens begivenhet. Under dagen skall också ungfåglar av knöl- och sångsvan rapporteras. Kan ni inte följa med till Hornslandet så ge er ut i markerna och kolla svanar plus övriga arter förstås. Ring in dina rapporter till Mats' telefonsvarare under eftermiddagen 0650/963 87.

Sträckfågelräkning vid Gnarpskatan 7/10

Samling: 08.00 Gnarpsbaden
Ansvarig: Lars Norman

Senhöstens hemligheter 28/10

Samling: 06.30
Ansvarig: Lars Göran Lindström

Senhösten brukar i regel bjuda på många som vi betraktar "sällsynta" arter. Detta beror förstås på att den här tiden på året är dåligt dokumenterad och inte på att ovanliga arter gillar den här tiden. Bergand, salskrake, vinterhämling, kungsörn, gråhakedopping och tallbit borde dyka upp. Resmålet bestämmer vi vid samlingsplatsen.

Bildvisning 8/11

Tid: 19.00
Plats: Hamnlyckan, Mellanfjärden

Sven Norman visar bilder från Nordanstigskusten.

Bildvisning 23/11

Tid: 19.00
Plats: Gymnasieskolan, lilla samlingsalen, södra änden

Ta gärna med egna bilder från året som varit. Bosse har lovat att visa video på vitingad tärna och härfågel plus lite andra diabilder. Kan du bräcka honom?

Bildvisning 4/12

Tid: 19.00
Plats: Hembygdsgården, Ilsbo

Owe Nygren visar naturbilder från Tanzania

Nyårsexkursion 1/1

Samling: 08.00
Ansvarig: Bo Fagerström

Klassisk exkursion där vi inleder året med hårdkryssning på Hornslandet och kring Hudik.

Sugen på studiecirkel

"Fåglarnas liv" heter en nygammal bok som utkommit under senaste året. Boken hade vi tänkt ha som grund för vinterns studiecirkel. Materialet lämpar sig för alla fågelintresserade såväl nybörjare som erfarna. Förhoppningsvis kommer vi att

kunna ha två cirklar. Anmäl intresse till Owe Nygren (Nordanstig) 0652/300 22 eller Sven Carlberg (Hudiksvall) 0650/260 49. Dessa kan också lämna mer information om cirkelns innehåll.

